

MYCIĆ (1) *vb impf*

praet 3 pl m pers mycili. ◇ [*part praes act mycąc.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Płacić myto [od czego]: yłz zidzy v pana Woyewodi thi woli kvpyly. Zidzy ye zwałach wignaly. Zidzy ye przełz Corone gnaly. Zidzi od nych miczyly y przedawaly ye. *LibLeg* 11/137v; [aż ludzie, furmany, kupcy indziej, kędy kto może, szukają sobie drogi, a zwłaszcza przez dwór księdza Dąbrowskyego kanonika krakowskiego, mycąc od tego, jako kto może. *LustrDróg* 5].

Formacje współrdzenne: odmycić, przemycić; przemycać.

AK